

[Hans Jørgen Holm]

nanser i form af ledighed. Man må på arbejdsmarkedet i højere grad også tælle arbejdspladser, når man forhandler løn. Myndighed og ansvar kommer på denne måde i højere grad til at følges ad. Det er uholdbart i en situation med over 250.000 arbejdsløse at køre videre med et dagpengesystem, hvor denne sammenhæng er svag, og den nuværende ordning er da også gennemført i en situation, hvor vi havde fuld beskæftigelse. Det er desværre ikke tilfældet længere. Realiteterne i dag er ganske anderledes. Vi er nødt til at indrette os på de aktuelle realiteter, de aktuelle forudsætninger, hvis vi atter skal have styr på den økonomiske udvikling og forbedre beskæftigelsen. Det nytter ikke, at vi blot lader, som om der ingenting er hændt, og kører videre. Jeg vil godt understrege, at i konsekvens af den balance, der er i den samlede pakke, er der pålagt arbejdsgiverne et bidrag til arbejdsløshedsforsikringen, der er dobbelt så stort som lønmodtagerens. Jeg skal på venstres vegne understrege, at der hermed ikke fra vores side er lagt op til et nyt princip; der er alene tale om en tilslutning på baggrund af de aktuelle ordninger på andre områder, noget af det, vi har på dagsordenen senere, og som giver erhvervslivet lavere omkostninger. Vi er tilfredse med den lighed, der er i regeringens forslag, og på den baggrund skal jeg give venstres tilslutning til forslaget.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at ønske den nye arbejdsminister til lykke. Beklageligvis må jeg i samme åndedrag sige: Jeg håber, det bliver en kort arbejdsperiode.

Efter gennemlæsning af dette lovforslag må jeg tilstå, at det forekommer mig at være noget af det mest asociale, den mest bitre medicin til nogle af de hårdest ramte medborgere i dette land, nemlig de arbejdsløse, de kommende arbejdsløse samt efterlønsmodtagerne, jeg nogen sinde har set, og det første, jeg tænkte på, var: det er en tidligere formand for Dansk Kvindesamfund, der lægger det her på folketingets bord, en arbejdsminister, der ved bedre end nogen, hvordan arbejdsløsheden er sammensat. Af alle unge arbejdsløse bærer kvinderne den største ledighed. Af alle langtidsledige bærer kvinderne den største part af ledigheden. Af alle, der

er på deltid, er det sådan, at mændenes antal dårligt kan registreres, det er nemlig kvinder alle sammen. Kun på vejrligsområdet er det klart, at det er mænd.

Nu skal denne tale ikke være en tale udelukkende om kvinder, for alle efterlønsmodtagere, alle arbejdsløse, alle nyuddannede, bliver hårdt ramt, men det skal frem, at der her er et eklatant eksempel på, at den ny kvindelige arbejdsminister, der på mange måder har arbejdet godt for kvindesagen i dette land, fuldstændig glemmer alt herom, når først taburetten er indtaget. Til arbejdsministeren må jeg sige: dette lovforslag er en hån mod de arbejdsløse i almindelighed, og den er det i særdeleshed mod kvinderne.

Hvad er så filosofien bag ved denne lov? I bemærkningerne står der øverst: »Lovforslaget . . . er et . . . led i regeringens oplæg til forbedring af de offentlige budgetter«. Men sandheden er jo, at besparelser på disse områder ikke pynter væsentligt på statens underskud. Til gengæld slås en masse af familiernes tilværelse i stykker.

I pressen har det været fremme, at en arbejdsløs mister 10.000 kr. årligt. Jeg tror desværre, dette tal er lavt sat, men lad os forudsætte, at det er rigtigt. Hvad vil 10.000 kr. betyde for en familie årligt? Jeg er bange for, at det vil betyde mange huse på tvangsauktion og boykot af huslejestigninger, for hvordan i alverden skal folk, der i forvejen har haft reallønsfald i de seneste år, kunne betale? Jeg tør slet ikke tænke på, hvordan det vil gå de enlige med børn.

Tager vi som et eksempel en familie, hvor to har arbejdsindtægter og den ene må gå på dagpenge, så rammes de på følgende måde: der vil blive tale om, når man lægger dyrtidsindgreb, taktregulering samt nedsættelse af dagpengene sammen, at denne familie vil få et indtægtstab på mellem 45.000 og 50.000 kr. om året. Dertil kommer så, at man vil lave indgreb i ungdomsydelse og daginstitutionstakster, og kommuneskatter osv. stiger i øjeblikket. Det vil sige, at sådan en familie med en ung og med en, der er i daginstitution, kan komme i den situation, at den mister 60.000 kr. om året. Det er helt uhyrligt, og jeg skal gøre mit til, at vi får eksempler frem under udvalgsarbejdet, der viser, at denne regering ikke kan have gennemtænkt dette ordentligt. Det vil betyde for det første større arbejdsløshed – det gør hele pakken – og for